

нието може да се състои въ това, че Горановъ и Набоковъ, както и Емилиановъ сж се виждали окръжени отъ хора съмишленници. А съмишленници въ такава работа сж абсолютно необходими. Па не само Поповци, трѣбвало е да съчувствува всѣки, билъ българинъ, турчинъ, евреинъ, грѣкъ, цинцаринъ и проч., стига да съчувствува, да одобрява. Безъ такива хора не може да става бунтъ. На урѣченото врѣме, по строго опрѣдѣлена программа на по-отъ рано приготвения бунтъ, въ Бургазъ, сж е състоялъ прѣвратъ. Това е било 22-й срѣщу 23-й Октомврий прѣзъ нощта. Двама офицери, измѣнници на клѣтвата, дадена при постъпването имъ на служба въ армията, сж повѣли частъ отъ войската, завѣли сж я прѣдъ окръжното управление, извикали урра, и Бургазкото законно правителство паднало, било замѣстено отъ друго приврѣменно. Смѣненъ е билъ тогава тоя бунтъ, той е и сега смѣненъ за всички, които познаватъ Бургазъ. Какво съчувствие сж могли бунтовниците да посрѣщнатъ отъ населението, което е отъ оная категория, за която каквото и да е тамъ правителството, е все едно; гърцкото не съчувствува за интереситѣ на българизма; турското му е все едно; еврейското си глѣда само гешефта. Всичко на всичко имало е десетина, нека бждѣтъ 50 кжщи български, съчувствието на които може да е играло извѣстна роль въ водений бунтъ, но и тѣ нищо не подозирали, въ нищо не сж били подготвени, и понеже никой нищо не е очаквалъ, то, нече съмнѣние, че Бургазкото население е спало прѣспокойно въ тази нощъ, когато е станалъ бунта; по тази причина, никакво кръвопролитие не е могло да бжде. Войската върви, като че изпълнява своя обикновенъ дългъ, вика урра. Какво разбира нашия солдатинъ, нашия селянинъ, който постъпва на военна служба, какво нѣщо е за него разликата между едно и друго българско правителство? Това приврѣменно правителство сж е състояло отъ Горанова, като прѣдсѣдателъ, нѣкои и други членове, които сж получили вече своето възмездие за това имъ участие, и отъ секретаря на това приврѣменно правителство — Константинъ Попова.

Не отказва подсъдимия, че това е прѣдвидѣно въ закона като прѣстѣпление; отказва той друго нѣщо. А именно, че участието му въ прѣстѣплението не било доброволно. Азъ, право, не зная, защо бѣще на подсъдимия да се домогва, че